

Pesta 21 noemvre. (3 decemvre.)

Va esi dominec'a. | Redact. : strad'a arborelui verde nr. 40.

Nr. 47.

Anulu VII, - 1871.

Pretulu pe anu 10 fl., pentru Roman' a 2 galbeni.

María Monbelli.

Portretulu de pe pagin'a acést'a e alu uneia dintre cele mai renumite cantaretie ale Europei, care atâtu cu vócea, câtu si cu frumseti'a sa farmeca si incanta publiculu intregu. Acésta celebra cantarétia de curendu a intreprinsu o caletoria in lumea tóta, dandu concerte in orasielae cele mai mari.

María Monbelli e spanióla si fu nascuta la 1847 in Cadix. De acolo se mutà la Paris, unde din intemplantare si-inchirià o locuintia chiar langa vill'a maestrului Rossini. Talentulu junei spanióle atrase atentiunea caruntului compositoriu, si consilia pe parintele ei a o perfectiunà in artea cantârii. Acést'a primì sva-tulu, si Mari'a incepù sê invetie la renumit'a Eugeni'a Garcia.

In seratele lui Rossini Mari'a Monbelli, cantandu cu multu efectu,

María Monbelli.

facu cunoscintia cu fiulu vestitului Cremieux. Cunoscintia se terminà prin casatoria. Acést'a inse nu fu incununata de fericire. Peste doi ani ei se despartîra, si junele Cremieux fu transportatu in cas'a nebuniloru.

Jun'a veduva atunce éra-si voi sê se ren-tôrca spre carier'a artistica, si incepù a debutà in concerte publice. Resultatulu fu atâtu de splendidu, încâtu primì numai decâtu invitâri de angagiamentu atâtu la oper'a italiana, câtu si la cea francesa.

Candu inse ea voi a pasî pe scena, fami-li'a Cremieux protestà, si voi a o oprî prin lege. Din ast'a se escà unu procesu celebru. Publibulu asceptà cu atentiune incordata diu'a pertractârii. Aparatoriulu junei cantaretie fu Jules Favre. Dinsulu castigà procesulu. Dar curtea de cassatiune nulificà sentinti'a.

In urmarea acestei sentintie Maria Mon-belli nu potù sê se angageze la teatru, ci i se permise a cantá numai in serate si concerte. Se intielege de sine, câ validitatea sentintiei nu se estinde afara de granitiile Franciei, si astu-felu spaniol'a nóstra nu se potù oprî de a cantá in teatrulu din Londra, de unde a intreprinsu caletori'a presinte.

La Juli'a mea.

Nu sum pasia cu putere,
N'am chioscu, seraiu cu flori;
Nu-ti dau sclave si avere,
Salbe scumpe si comori.

Dar ti-inchinu credinti'a-mi via,
Si-o simtîre si-unu amoru,
Si-a junetiei poesía,
Si-alu iubirii dulce doru.

Ah! inchina-a ta bunétia
La cestu sinu deschisu bogatu,
Sê petrecemu cu dulcétia
Traiulu intr'unu sarutatu!

V. R. Buticescu.

Cinere in etate de trei ani.

— Noveleta. —

„Iacobescu e omulu acel'a, carele sustiene mortîsiu, câ pe lume nu este chiamare mai démna de unu omu, decâtu speculatiunea in

totu chipulu si in totu modulu, si dinsulu cre-dintiosu acestei convingeri a sale speculéza ne-contentitu cu vite, cu bani, cu fructe si cu ce-lalalte. Lauda inclinatiunii sale, câ tôte specu-latiuniile lui reusîra bine, dreptu ce dinsulu nu siovaì d'a se lasá in feliu de feliu de specu-latiuni.

Inse dinsului i se urì d'a speculá numai cu obiectele amintite mai susu; dinsulu doriá sê inventeze, respective sê se ocupe de altu-feliu de specule, unde sê nu roleze numai câte un'a turma de boi, ori de capre, ci si ómeni. Si fiindu câ se temea, câ ómeni mai copti nu se voru lasá sê fia obiecte de specula, si-a propusu a intrebuintiá spre acestu scopu pe insu-si copilasiulu seu, carele nu erá nici mai tineru, nici mai betranu de trei ani, sperandu, câ acestu omuletii cu buna séma nu va avé atât'a nedependintia, ca sê-i póta ciuntá firulu specu-latiunii.

E bine! Si in ce chipu voiá Iacobescu sê aplice pe bietulu copilasiu in cadrulu specu-latiunii? Nici mai multu, nici mai pucinu, de-câtu in chipu de ginere.

Acést'a idea s'a parutu dlui Iacobescu de totu ingeniósa, nu numai pentru câ are ce-va aristocraticu in sine, ci si din motivulu multu mai pretiuitu d'a castigá bani fara vr'unu ri-sico din parte-si, ma se póte afirmá cu tóta se-curanti'a, câ Iacobescu dobandiá un'a suma considerabila pentru nimica.

— Asié dara din Pavelutiulu meu facu gi-nere — si-dîse Iacobescu suridiendu cu indes-tulire — si inca ginerele lui Broscanescu, care e gata de duca la cele eterne, lasandu-si banii si fét'a sa mie, respective lui Pavelutiu. Deci la lucru! Sê nu intardîamu!

Apoi se duse dreptu a casa la Broscanescu, carele fiindu aprópe de dóg'a mortii si astu-feliu nu pré potea meditá seriosu si liniscitu, lasandu din vedere, câ mai are vr'o dóue fete maritate, cari inca aru fi potutu grigí de fic'a lui cea mai mica: se invoì, ca acést'a — de si erá de optu ani, prin urmare cu cincì ani mai betrana decâtu junele — sê fia logodnic'a lui Pavelutiu, pe langa acea conditiune, câ logod-nic'a numai decâtu dupa mórtea tatalui se va mutá la cas'a fiitoriului seu barbatu, ducêndu cu sine si o zestre de dóue mfi de florini. Si de óra ce lui Broscanescu i se parea, câ mórtea lu-reclama de totu seriosu, ca sê incheie ac-tulu, a predatu zestrea ficei sale in obligatiuni asecurate in manile lui Iacobescu, carele apoi nu avù altu lucru, decâtu sê se indeparteze in-data, fara d'a fi datu lui Broscanescu ce-va re-

versu, ori sê fi subsemnatu vr'unu contractu scrisalu. Iacobescu se duse voiosu, éra Brosca-nescu remase liniscitu, câ si-a asediatu si pe fic'a sa cea mai mica. De vr'unu reversu, ori despre altu documentu asecuratoriu din partea lui Iacobescu, dinsulu nici grige nu avù, ci erá liniscitu si cu linisce asceptá mórtea, de óra ce si-a asediatu si pe scump'a lui Marióra, si inca maritandu-o dupa unu voinicu de trei ani, carele, vedi, la tóta intemplarea va fi unu spriginu potericu pentru soci'a sa.“

* * *

Tóte aceste mi-le spuse amicul meu Camilu intr'o séra de caletoría, si dinsulu ridea cu atát'a placere, candu mi-enará acést'a istorióra pentru mine de totu neinsemnata, câtu nu m'am potutu retiené sê nu-i facu nesce imputári.

— E, frate! — respunse Camilu — concedu, câ ce am enaratu pana acum nu e ce-va petrecatoriu, inse concede-mi sê-ti spunu, câ déca ai sci capetulu acestei fidantíade, nici tu nu te-ai mai tiené invelitu in seriositate, ci ai ride dimpreuna cu mine. Asculta numai!“

Sê te audu dara!

„Iacobescu erá voiosu, pentru câ i se pareá, dara ce dîcu? credea cu sicurantia, câ Broscanescu nu va sê mai pape lapte pe asta lume. Apoi dinsulu va remané cu banii, éra despre biót'a Mariór'a se va ingrigí Domnedieu, carele cu buna séma, nefiindu ocupatu de speculatiuni, va avé mai multu timpu sê grigésca de Mariór'a. Destulu, câ zestrea ei se afla la Iacobescu, dóra nu va grigí si de féta!

Inse mórtea si-a fi fostu propusu sê faca numai gluma, pentru câ Broscanescu n'a moritu. Din contra s'a reinsanetosiatu si inca rapede. Si astu-feliu bucurí'a lui Iacobescu s'a cam curmatu, firesce fara d'a se vinde cu vr'unu semnu esternu. Si de óra-ce Broscanescu a devenitu sanetosu, n'a moritu: Mariór'a lui inca n'a mersu la cas'a lui Iacobescu, ci a remasu la tatalu seu.

Prin acestu faptu Broscanescu s'a tienutu indreptatítu a reprimí tóte obligatiunile de la Iacobescu, inse Iacobescu n'a voitu sê scia nimicu de implinirea acestei pofta a lui Brosca-nescu, ci din contra dinsulu improcesuá pe toti debitorii lui Broscanescu, câti i erau cessiunati, si fiindu câ acestia nu scieau nimicu despre caus'a cessiunii, éra detori'a o recunosceau: toti au fostu constrinsi sê solvéscá lui Iacobescu, carele numai decátu incepù alte speculatiuni cu acesti bani, castigati pe flori de cucu.

Éra bietulu Broscanescu remase fara bani si cu fét'a a casa la dinsulu.

Din tóte aceste a trebuitu sê urme unu procesu. Iacobescu alegá cu tóta tari'a, câ pactulu n'a sunatu numai pentru casulu mortii lui Broscanescu, ci acél'a a fostu neconditiunatu, dreptu ce dinsulu nu se tienea detoriu sê rentórea banii lui Broscanescu. Fiindu inse câ martorii au juratu toti in favórea lui Brosca-nescu, judetiulu l'a convincatu, si speculantele Iacobescu in urmarea mai multoru esecutiuni — de si dupa mai multi ani — a solvitu o suma, ce erá aprópe duplulu celei primite din parte-si. Si cu acést'a tóta lumea a aflu incheiata, respective desfacuta negotiatiunea si relatiunea dintre Iacobescu si Broscanescu. Inse si lumea si badea Iacobescu s'a incetatu.

* * *

Mariór'a lui Broscanescu erá o fetitia de totu dragalasia; éra baietulu Pavelutiu alu lui Iacobescu unu copilandru de totu vioiu si sanetosu, afara de acea aretá semne de o minte escelinte astu-feliu câtu nimene nu o credea de la unu copilasiu de trei ani.

Astu-feliu Pavelutiu a fostu pró satisfacutu de alegerea tatalui seu, referitória la Mariór'a, si fiindu câ si pana atunci se cunosceau: jocurile loru devenira mai confidentiale si simpati'a loru in fine ajunse la asié gradu, câtu nimene nu-i putea despartí de catra olalta.

Inse cine-va totu-si i-a despartítu. Si acést'a a fostu mórtea. A nume bietulu Pavelutiu, dupa ce ajunse aprópe alu cincispre-diecelea anu alu vietiei sale, si promitea a fi unu june frumosu si intieptu, in urmarea naturelului seu sburdarnicu a caditu periculosu si din caderea acést'a a caditu la patu ca sê nu se mai scóle.

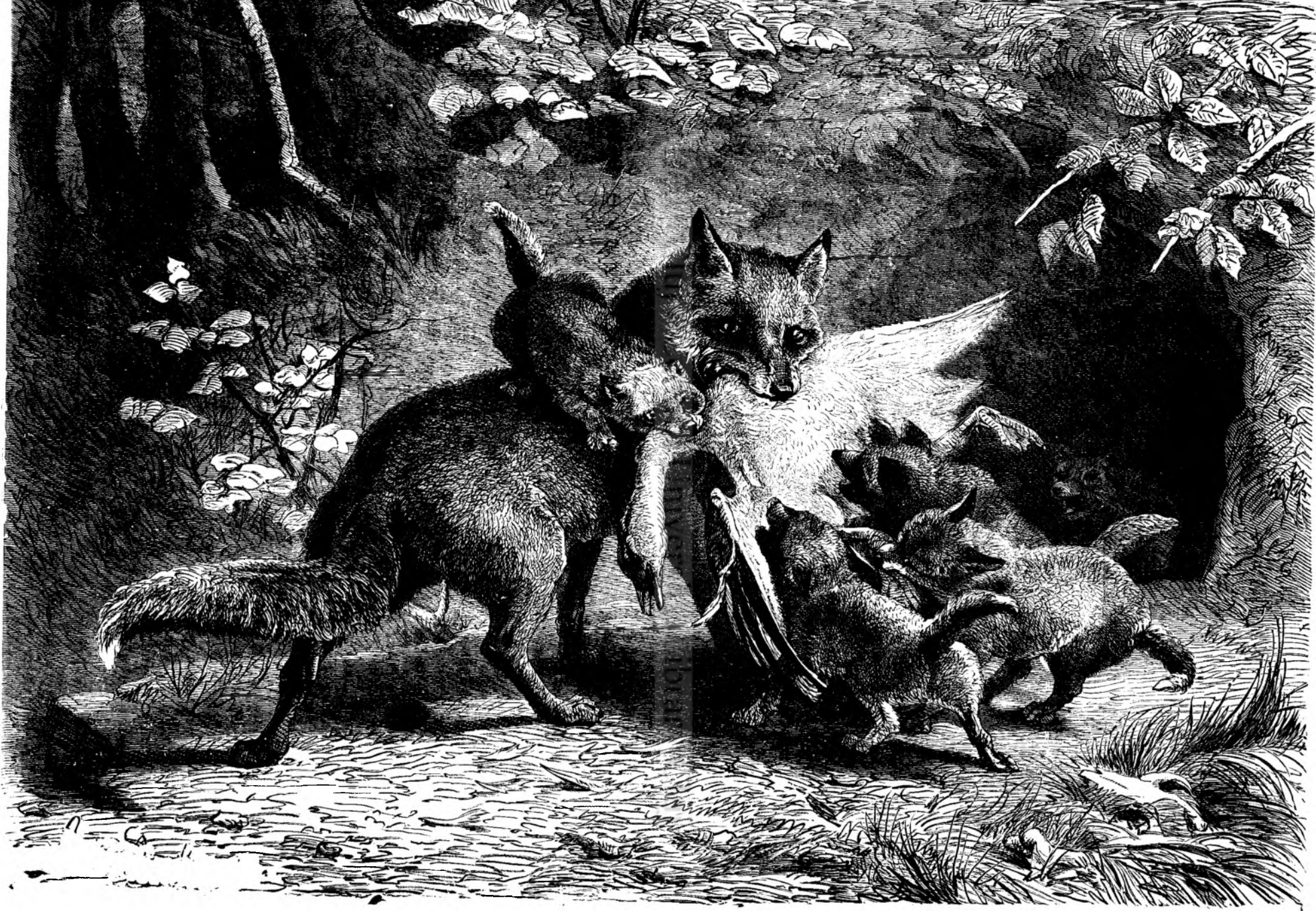
Dara Pavelutiu inaintea mortii sale a facutu unu lucru mare si ingeniosu. Si a nume dinsulu chiamandu pe Mariór'a, pe iubít'a sa logodnica, carea intr'acea ajunsesse o fetióra frumósa, între lacrimile cele mai amare de despartíre o denumí de succesoru alu seu la averea, ce i-a remasu dupa mama sa in suma de aprópe trei mí de florini... apoi si-sarutá ultim'a data pe dulcea lui Marióra... si morí.

Iacobescu erá de totu amaritu, numai câtu lumea dícea despre elu, câ pe elu nu-lu dóre atát'a mórtea fiului seu, câtu testamantul lui.“

„Ei, frate Camile! de ce n'ai botezatu istoriór'a acést'a mai bine: „Speculatiune remasa

Intre morminti.

P randiulu vulpei.

la nimic'a?" — l'am întrebatu acum si eu ri-diendu.

„Pentru câ, frate, ginerele in etate de trei ani are meritulu, déca potemu ride de speculanti!“

Iosifu Luncanu.

Dorulu copilei.

IV.

Duna, sóre, dalbe stele,
Imbracati-ve in gele,
In mantéu'a noriloru,
Câ me uscu de-alu badei doru!
Plangeti flori mirositoare,
Câ me uscu de pe picióre;
Riurelu ce curgi in vale,
Du cu tine si-a mea giale,
Pana 'n Muresiu, apa lina,
Cu acést'a 'n Tisa-o mana,
Tis'a 'n Dunarea frumoása,
Si-asta 'n marea furiósa,
Si-apoi marea fara fundu
In cea parte de pamentu,
La-alu meu bade pré iubitu,
Duca-i scire c'am peritu,
Ca sê verse 'ndepartare
Lacrime cu intristare,
Câ nu-i fu 'n viétia ursita
Ca sê faca fericita
P'a sa mandra pré iubita!

V.

Flori suave am seditu
Pe calea care-a pornitu,
Sê se 'ntórca badea éra
Sê me faca nevéstióra;
Dara elu nu mai sosescse,
Dorulu lui me vescediesce, —
Peste-a mele floricele
Multe díle de dorere,
Multe chinuri, si suspine
Au sboratu, si elu nu vine.
Vescedíti voi floricele,
Câ si eu peru de-a lui gele..
Dar voi chinuri surpatórie
Demanéti'a la recóre
Ve viriti in sinulu seu
Si sediti-i dorulu meu!

VI.

Am amblatu prin lunc'a verde,
Unde fér'a urm'a-si perde,

Am amblatu pe la isvóre,
Dupa animi iubitoare...
Dar de doru-ti liniscire
N'am aflatu ou nicaire.
Curma, dómne, a mea gele,
Séu me usca in dorere;
Curma, dómne, chinulu meu.
Séu incéta morbulu greu,
Câ-ci, baditia, dupa tine
Viéti'a-mi curge in suspine,
Si-anim'a mea dupa tine,
Se topesce 'n doru si gele,
De doru-ti se usca, piere!

VII.

Bata-te, baditia bata,
Dragostea mea adeverata,
Bata-te, baditia bata,
Credinti'a mea insielata,
Bata-te, baditiulu meu,
Dorulu meu si chinu-mi greu.
Bata-te, baditia bata,
Maic'a santa, pré curata,
Câ liniscea mi-o-ai furat'o,
Viétia m'ai tulburat'o!

Paulu Draga.

Despre pane.

(Fine.)

Sê rogâmu inse pe Beduinii Saharei, si pe caravanulu loru de camile, sê ne tréca in Guinea de josu. Ce facu negrii óre ací de rendulu panei? Éca ací:

a) *Manioculu*, o planta tufisia, care acolo se cultivéza pentru radecinile sale, cari de si sunt amare, si contienu lapte veninosu, dar prin stórcere si uscare, dau farina din carea negrii facu *casave*, adeca pane buna, gustuósa, care se sustiene próspeta mai multe lune.*)

b) *Mango*, unu arbore guinezu de 30 urme innaltu, cu frundie continuu verdi si frumoése. Pómele lui sunt ca oulu de gâasca, a carora carne dulce-acría e fórte gustuósa. Semburi pómeloru, dupa ce se usca, dau farina buna, din care se pregatesce — afara de alte aluat-uri — si in sa-si panea.

Acuma sê ne luâmu cale pe oceanulu atlanticu, si sê nu ne spariâmu de ferbintiél'a ecvatorelui, câ-ci acusi ajungandu in Islandia

*) Se mai afla in Americ'a, si pe insulele moluce.

la polulu miédianoptialu, vomu fi siliti a ne plange de frigu. Acésta insula, care in seclulu alu 9-le s'a descoperitu prin unu pirate ratecitu acolo, e incungiurata de tóte partile tiermuriloru cu munti fórte inalti, acoperiti cu néua perpetua. Acesti munti sunt in parte vulcanii cei mai infricosiati, cari câte-odata cu lav'a grozava au acoperitu districte intregi. Hecl'a, e regele vulcaniloru din Irlandia. Sunt si fórte multe isvóre saritóre fierbinti, cari aranca de multe-ori ap'a fierbinte, câte de 100 urme de susu. Locuitorii siedu numai pe langa tiermuru, in odâi, câ-ci sate organizate nu se afla. Clim'a e fórte aspra. Ei se nutrescu cu pescaritul mai cu séma. Dar óre de rendulu panei ce facu? Éca si ací muschiulu numitu: *lichan'a islandica*, carea cresce pe stancile cele plesie. Acést'a lichana, e o impletitura de muschii lati, cu peru pe margine, ca genele ochiloru. N'are radecine, numai din umediél'a aerului vegetéza, pentru aceea numai in partile nordice se afla. Se afla pe stance, cogi de lemne, parieti, si mai raru pe pamentu uscatu. Acestu muschiu séu lichana, o culegu islandezii, si prin umedíre scotu din elu amarél'a ce contine, apoi uscandu-lu, facu din ea farina si pane. La noi se folosesce ca lécu contra morbului uscatu.

In fine sê caletorimu cu James Coocu, pe marea pacifica, si sê vedemu ce descopere acestu erou pe insul'a Otahaiti! Éca ací unu arbore de 40 urme innaltu, cu frundiele sale frumosu crestate. Dar priviti numai la pómele lui! Ce lebenitie minunate! Ah, ce bine mivoru prinde aceste lebenitie recoritórie, va fi cugetatu Coocu, infestatu de caldur'a cea mare! Dar se insielà, câ-ci acelu pomu nu e pomu de curcubete, nici pómele lui nu sunt lebenitie, ci arborele e arbore de pane, éra fruptele lui sunt inse-si panile. Aceste frupte le culegu malaii inca crude, si despoindu-le de cogi'a d'a supra mediulu albu lu-taie pogaci, si le cocu pe lespedi fierbinti de pétra. Éra déca le punu in vase de dospitu, pregatescu panaa, carea emuléza cu panaa de grâu. S'a computatu câ: 3 arbori de acestia dau destula pane pe anu pentru o persóna. Acestu pomu e latítu peste tóte insulele mai mari a le Australiei.

Asié a imprasciatu man'a gratiósá a provedintiei bunetatíle sale varie, preste totu pamentulu! Pe candu indianulu are pomulu de pane, pe atunci islandezulu are muschiu — lichana, — si lips'a de panaa de tóte dílele nu trebuie sê se sufere nicairi.

Si noi re'ntornandu-ne in patri'a nóstra cea

binecuventata. cu anima multiamitória sê esclamâmu: „Mare ésti Dóme si minunate sunt lucrurile tale!“

G. Traila.

Doine si hore poporale.

— De pe valea Someșului in Transilvania. —

I.
randafiru de pe carare,
Nu e dorulu bóla mare?
Bóla mare si cu gele
Pentru animi tinerele?
Bóla mare si mahnita
Pentru-o anima iubita?
Câte flori sunt prin poene,
Si prin codri buruene,
Nu potu sê me lecuiesca,
Nici bateru sê-lu liniscésca.
Nóptea candu din ceriu scobóra,
La baditi'a doru-mi sbóra;
Diu'a vine, nóptea trece,
Dorulu meu cu elu petrece.
Vina bade candu gandescu,
N'asceptá sê te dorescu,
Câ-su copila desmerdata,
Si cu dorulu nenvetiata,
Vina bade iute vina,
Dorulu meu de mi-lu alina,
Câ-ci amaru me chinuescu,
Si junéti'a-mi vestediesce!
Floricea din gradina,
Badea dorulu nu-mi alina,
Floricea din ogóra,
Dorulu badei me omóra,
Floricea din livede,
Dorulu meu nime nu-lu crede.

II.

Frundia verde, érb'a cresce,
Dorulu badei me topesce;
Frundia verde érb'a 'nspica,
Dorulu badei reu me strica;
Ventulu sufla, érb'a scóla,
Dorulu badei me omóra;
Ventulu sufla érb'a culca,
Dorulu badei me usuca.

III.

Frundia verde scrisa 'n pragu,
Mi s'a dusu cine mi-i dragu:
Dar de-a fi vr'unu bine 'n tíera,
Va veni la primavéra;
De va fi vr'o routate,
Mi-va serie mandrulu carte;
Nu-mi va scrí-o cu negréla,
Câ de acea-i multa 'n tíera,
Ci-mi va scríe o cu-argentielu,
Câ de acel'a-i pucinelu,
In midilocu
Para de focu,
Pe margini cu berbenocu,
In tuspátru cornurele
Stropita cu lacrimelo.

S A X O N U.

Onorabilele mele cetitorie, cari in fruntea acestui articlândru, dreptu titlu zarira două fórfece, puse crucisiiu: de siguru cugetara, câ eu de asta-data mi-am propusu a le intretiené cu óresi-cari relevatiuni mai nóue din artea croitorésca.

Feresce Dómne!

Atât'a me pricepu eu la artea croitoriei, ca unii conducatori natiionali de ai nostri, la — politica.

Nimica.

V'o spunu dar din capulu locului, câ n'am sê me amestecu in sciinti'a dloru croitori, n'am sê vorbescu despre vr'o inventiune nóua, cu atâtu mai pucinu despre vr'una vechia, si a nume despre artea d'a croi totu-de-una asié, ca din stofa sê nu remana nimica de prisosu...

Ast'a o intielegu domnii croitori mai bine decâtu mine...

Eu voi vorbí despre — diuaristi...

— In fruntea articlului puni două fórfece, si dta totu-si vini a scrie despre diuaristi! Cum se póte ast'a? — intrebati dvóstre.

Pré usioru.

— Cum asié?

Intre diuaristi si croitori este o mare asemenare. Nici unulu nici altulu nu póte sê subsiste — fara fórfecei.

Déca vrei sê fii croitoriu, mai nainte de tóte trebue sê ai nesce fórfece bune.

Déca vrei sê fii diuaristu, lucrulu primu de care trebue sê te ingrigesci, este — fórfec'a.

Diuaristulu fara fórfecei — e intocmai ca croitoriu fara fórfecei.

Nu e de ajunsu sê ai spiritulu multu, sê scii scrie, mai trebue sê scii manuí si fórfec'a, si ca sê o scii manuí, trebue sê o si ai, — câ-ci numai asié esti diuaristu deplinu.

Déca si diuaristii voru avé o emblema óre-care, apoi ast'a va constá din o péna, o cerusa rosâ, si de a supra acestora — o fórfece.

Dar ce trebuintia au diuaristii de fórfecei?

A taiá cu ele ceea ce altii au lucratu cu multa truda si ostenéla, spre a o reproduce cu usioretate in diuariulu propriu, si astu-felu a umplé o lacuna mai mare séu mai mica in fóia.

Vine baiatul din tipografia, si intr'unu tonu stereotipu díce:

— Pitt' um manuscript!

Diuaristulu se scarpéna in capu, câ-ci n'are nimica gata. Nu scéte despre ce sê scria, dar nici timpu nu mai este. Ce sê faca? Ia unu diuaristu, apuca fórfec'a, taia dín elu o bucatíca, si díce baiatului:

— Éta manuscriptulu!

In nóptea trecuta a fostu balu mascatu. Diuaristulu a trebuitu sê fia si dinsulu acolo. Numai demanéti'a a venitu a casa, si atunce somnorosu. Dar diuariulu trebue sê iésa regulatu? E bine cine sê scria acuma articulu, séu alte menuntiusiuri?

Fórfec'a!

De séra se va tiené serata la domnulu directoru. Diuaristulu e invitatu si dinsulu, pentru ca — vedí bine — sê fia cine sê bucine in diuaristu toaletele dómnei si domniórei. Dinsulu e chiar angagiatu la cvadrilulu primu. Ór'a ficata se apropia, — si dinsulu ar trebú sê mai scria o colóna pentru diuaristu. Dar cine sê póta medítá atunce seriosu, candu are sê mérga in o serata, unde va sê jóce cvadrilulu primu cu domniórá de casa? Cine sê scria atunce articulu?

Fórfec'a!

In o demanétia frumósa diuaristulu se pomenesce cu o epistola parfumata. Epistol'a e scurta. Ea contiene o invitatiune la unu pocalu de thea. Fantasi'a diuaristului i creéza visuri frumóse despre eventual'a lui petrecere. Primulu lui lucru este de a face o revista a supra toaletei sale, si a chiamá unu frisoru. Diu'a trece cu planuri si fantasii. Inse si diuariulu trebue sê ésa sér'a. Cine va suplini manuscriptulu ce mai lipsesce?

Fórfec'a!

Unu amiculu alu diuaristului face acestuia o surprindere si lu-invita la sate la o petrecere. Diuaristulu se róga de altu amiculu alu seu, ca in timpulu absintiei sale sê-lu suplinésca la diuaristu. Amiculu i promite cea mai prompta suplinire, inse nu lucra nimica. Sosescé minutulu din urma. Cine suplinesce atunce pe amiculu suplinitoriu?

Fórfec'a.

Diuaristulu e inamoratu, si mai bucuros ar scrie poési de amoru, decâtu nesce articulu scii despre espeditiunea cea nóua in Indi'a resarítén'a, séu o necesítu, pentru câ s'a insielatu in obiectulu amorului seu, — séu e bine dispusu, încátu vioiciunea nu-i permite a siedé la méssa nici unu minutu, — séu din contra e reu dispusu, nu are nici unu cruceriu cu ce sê cineze, cu unu cuventu e in stadiulu acél'a, in care mai multu meditéza despre aceea, câ ce sê mance, decâtu ce sê scria? Si diuariulu totu-si trebue sê apara, pentru câ publiculu prunumerante pucinu se intereseza de aceea, déca diuaristulu e bine séu reu dispusu, publiculu platesce, si elu vré sê aiba diuariulu la timpulu seu. Cie scrie atunce diuariulu?

Fórfec'a!

Vedeti dara ce relatiune intima este intre diuaristu si fórfec'a sa!

Acéstá e amic'a lui cea mai fidela. Dar elu o si grigesco. Fórfec'a diuaristului totu-de-una e bine — ascutita.

Ast'a se si cade asié, mai alesu din partea ace-

lora, cari mai multu intrebuintieza fórfec'a, decâtu pén'a. Sunt si de acestia. Ma eu am cunoscutu unu diuariu, care in anii trecuti se sciea numai cu — fórfec'a. Se 'ntielege dar de sine, câ nici n'a potutu sê fla intr'ins'a multa — *concordia*.

De multe ori se intempla, câ aceea-si scire ese dupa olalta in 10—15 diuarie — forfecatorie. Inse nici un'a nu citeza isvorulu. In urma apoi se adeverece, câ scirea aceea a fostu falsa. Atunce care de care se grabesce a anuncia, câ: „Scirea publicata de noi, *dupa diuariulu N. N.*, e falsa. Ne mirâmu, cum unu diuariu seriosu pôte sê seduca astu-felu opiniunea publica.“

Dar la forfecare inca se pottesce istetîme. Celu ce cunosce acestu secretu, adeca a forfecá asié, ca sê nu se observe, se pôte numí diuaristu istetiu.

De acestia nu se afla la noi.

Onóre fórfecel!

Isiflu Vulcanu.

CE E NOU?

* * * (*Comitetulu Societâti pentru fondu de teatru*) in siedinti'a sa ultima a decisu, ca adunarea de la Satu-mare sê se tienă in primavér'a vltória.

* * * (*Diet'a Ungariei*) in siedinti'a sa de la 23 noemvre a stersu cu o majoritate de dóue voturi cautiunea jurnaleloru politice.

⊙ (*Dlu Iustinu Popfîu*) — precum cetimu in foile unguresci — fu candidatu de deputatu din partea Romaniloru in cerculu Margitei in comitatulu Bihariei. Dorimu sê reása!

⊙ (*Congresulu diuaristicu de la Bucuresci*) s'a terminatu, precum se potea cugetá din capulu locului, cu cërta. Minoritatea compusa din diuariete: Telegrafulu, — Poporulu, — Opiniunea Publica, — si Colum-n'a lui Traianu au esitu din congresu.

* * * (*Societatea de lectura a tinerimei din Beiusiu*) se constituí in 12 octomvre, sub presiedinti'a parintelu canonicu si directoru gimnasialu Teodoru Kóvári, carele salutá societatea prin o cuventare insufletítória. Apoi se alesera oficialii societâti. Notariu alu corespundintieloru: Isaia B. Bosco, notariu alu siedintieloru Petru Iliesiu, bibliotecariu Alesandru St. Siulutiu, cassariu Dem. Kóvári. Dupa aceste tinerulu P. Iliesiu tienú o cuventare salutatória catra presiedintele si membrii societâti.

= (*Si la mórte in unire.*) Dilele trecute s'a in-mormentatu unu cetatienu din Pesta, care a avutu rar'a fericire (déca va mai fi sciindu elu despre acést'a,) câ iubít'a sa consórta, cu carea a traitu in restimpu de 30 de ani, a repausatu in acea-si dí si mai in aceea-si óra cu dinsulu, si asié fidelii consoti la o lalta s'au in-mormentatu.

= (*Isiflu Trausch,*) cunoscutulu istoricu alu sasiloru din Transilvani'a, si consiliariu de finacie in pensiu, a repausatu in etate de 77 ani.

= (*Mac-Mahon*) a venitu in Boemi'a, la o mosía a baronului Sina, cu care e cumnatu. Dinsulu va pe-trece aice timpulu in venatória.

‡ (*Emanuilu Logotheti,*) uniculu si ultimulu fiu alu familiei contesci romane de acestu nume din Bucovina, studinte la facultatea juridica a universitâti

de Viena, repausá la 1 nov. in etate de 23 ani. Fia-tierin'a usióra.

* * * (*Anecdota din Oradea-mare.*) Unu tineru si-cautá cvartiru, si gasindu intr'unu locu dóue odâi, in-trebá de proprietariulu casei: „Ce e pretiulu acestoru dóue odâi?“ — „Patru sute de fl.“ — respunse proprietariulu. — „Este si staulu pentru ele.“ — „Pentru ce?“ — „Pentru ca in elu sê poti legá si pe magariulu, care pentru aceste dóue odâi ti-va dá 400 fl.“

= (*Calea ferata*) de la Alba-Iulia pana la Muresiu-Osiorheiu s'a deschisu in 20 nov.

⊙ (*Societatea de lectura a tineriloru din Oradea*) s'a deschisu la 12 nov. cu o festivitete intru adeveru natiunala, la care a participatu si unu numeru de familie romane. Cu ocaziunea acestei festivitâti s'au rostitu mai multe discursuri. Parintele canonicu Ioanu Szabó, supraveghiatorulu societâti, aducându-si a minte cu pietate de demnulu seu antecesor, fia iertatu Ioanu Popu, indemná tinerimea la activitate intru in-vetiarea limbei materne.*) Dupa acést'a pasindu pe tribuna bravulu conducatoriu alu societâti dlu Iustinu Popfîu, demustrá necesitatea culturai natiunale, si are-tandu fasele prin care a trecutu natiunea romana in decursu de 17 secli, indemná tinerimea la concordia, zelu, fratietate si activitate. La aceste discursuri respunse din partea tinerimei juristulu Suciu in numele membriloru vechi, si stud. Ioanu Bun'a in numele membriloru noi, cari tóte au fostu primite cu aplause insufletíte. Nu mai pucine aplause a seceratu tinerulu A. Tuducescu dechiamandu poesi'a „Mihnea si Baba“ de Bolintineanu si N. Maioru dechiamandu „Sentinel'a romana“ de Alesandri. In intervalulu tienutu intre aceste discursuri si dechiamatiuni corulu vocalu alu seminariulu si orsiestrulu compusu din tineri academi-ci si gimnasiali a esecutatu mai multe piese vocale si instrumentale, precum: „Mersulu lui Mihaiu“, „Venatoriulu“, „Trei floricele“ etc., la cari publiculu a respunsu cu aplause insufletíte. Dlu Ioanu Campianu candidatu de advocatu a contribuitu fórtu multu cu arculu seu usioru la solemnitatea deschiderei. Finindu-se astufeliu actulu de deschidere óspetii se departara intre sunetulu melodiosu alu orsiestrului, ducându fia-care câte o suvenire dulce a unei serbatori natiunale. Fiindu timpulu inaintata constituirea societâti se amená pe 19 nov., cu care ocaziune, alegându-se de notariu alu corespundintieloru: Mihaiu Veliciu juristu de an. II; de not. alu siedintieloru: Teodoru Ciulu juristu de an. I; de casariu Nicolau Maioru juristu de an. II; de controloru Vasiliu Toma juristu de an. III; de bibliotecariu Marcu Pascuti stud. de cl. VIII, societatea se dechiará de constituita.

Literatura si arte.

* * * (*Diletanti teatrali in Clusiu.*) Inca cu inceputulu anului scol. 1870/71 unii tineri din junimea romana studiósă la gimnasiulu r. c. din Clusiu, s'au constituitu intr'o societate de diletanti teatrali. Acéstă zelósă societate, in decursulu anului, mai de multe ori a procuratu óre placute publicului romanescu de acolo si din giuru, represintandu vr'o dóue-spre-diece piese,

*) Avemu firma sperantia, ca R. D. Ioanu Szabó va fi patro-nulu si parintele tinerimei romane, intocmăi ca fia iertatulu Ioanu Popu, ca carui liberalitate nu va fi uitata nici odata.

precum: Lipitorile satelor, Rusaliile din satulu lui Cremenea, Cuiulu lui Pepelea, Nunt'a tieranésca scl. Aceste pana la esamenulu de véra. Dupa esamenu junii nostri diletanti inspirati de frumseti'a acestei arte, decisera a face o excursiune si prin alte locuri. In esecutarea acestui planu alu loru fure multu ajutorati prin despartirea dlui si dómnei Alesandrescu de trup'a dlui Pascali, cari intrunindu-se cu tinerii nostri diletanti, intreprinsera o excursiune, dandu representatiuni in orasiile: Turda, Abrudu, Bradu, Baia-de-Crisiu, Deva, Hatieg scl. Terminandu-se feriele scolare, dlu si dn'a Alesandrescu se rentórsera la Bucuresci, éra diletantii la Clusiu. Aice apoi in 1 nov. reneceputa sírulu productiuniloru cu piesele: „Cuiulu lui Pepelea“, comedia cu cantece intr'unu actu de V. Alesandri; „Florinu si Florica“, opereta natiunala, de V. Alesandri, music'a de Wachmann; „Copil'a romana“, monologu in versuri de Iosifu Vulcanu; „Romanulu“, poesía de G. Teutu; „Barcarol'a venetiana“, de V. Alesandri, music'a de Flechtenmacher. Corespundintele nostru ni scrie cu multu entusiasmu despre reusít'a acestei serate. Localitatea scólei gr. c. fu pré mica pentru numerosii ascultatori. Dinsulu lauda multu pe dsiór'a Maria Turcu, care a declamatu „Copil'a romana“, — pe dsiór'a Sofia Cerghedi, care a cantatu „Barcarol'a venetiana“, si pe dr'a Centea, care a debutatu in „Florinu si Florica“. Junii diletanti Vasiliu Filipu, Ioane Baciú, Georgiu Crisanu si Emiliu Vajda, facura efectu mare, dandu probe eclatante de talentulu loru escelinte.

* * (*Dn'a Maria Flechtenmacher*,) artista romana la teatrulu din Bucuresci, a arangiatu la 9/21 in teatrulu celu mare o mare representatiune extraordinaria, cu concursulu mai multoru artisti, pentru redicarea statuei lui Mihaiu Bravulu. Intre altele s'a jocalu si o comedia originala: „O gluma seriósa“, de St. Velescu.

Δ (*„Stenografulu romanu“*,) organu pentru propagarea artei stenografice, va aparé in Viena de dóue ori pe luna regulatu. Cursulu intregu va contiené 24 numeri, fia-care celu pucinu de câte dóue cóle, adeca o cóla destinata pentru tractatu, si cealalta pentru articoli de interesu stenograficu (istori'a, literatura, propagarea stenografiei la tóte popórele, critice si corespundintie cu stenografia.) Pe langa aceste se voru mai adauge si biografie cu portretele stenografilor renumiti, s. a. Fói'a acést'a va fi autografata si form'a esterióra cátu se póte mai placuta si eleganta. Contienindu acésta fóia si traducerea in scrisórea stenografica intr'o colóna laterala, ea va deveni totu-odata si unu lecturariu interesantu si practiculu. Terminandu-se cursulu, cetitorii voru posede tratatulu intregu, si pe langa aceea si o fóia stenografica ca lecturaru si tractatulu, ca si fói'a, se va poté legá deosebitu. Pretiulu pentru cursulu (anulu) intregu este: pentru Austria 6 fl. v. a., ér pentru Romania si strainetate 16 franci. — Abonamintele se facu de a dreptulu la autorulu si redactorulu dlu Eugeniu Sucevanu, Vien'a, universitate, séu la administratorele foi dlui Ionu Bumbacu, III Marxergasse nr. 6.

= (*„Luminarea Popóreloru.“*) Sub acestu titlu va aparé in cerculu vol. I alu interesantei opere: „Bibliotec'a Liberulu Cugetatoru.“

= (*Ariele natiunale*;) „Gingasia Fóro“ si „Adio Moldovei“ de V. Alesandri, traduse de D. A. Stern si arangiate pentru Canto cu acompaniamentu de piano, de D. Leopold Stern, (pianistu) precum si hor'a „Ma-

rióra“ pentru piano, totu de acela-si, se gasescu de vendiare la tóte librariile si magazinele de musica.

= (*Paserica-Polca*) (Oiselet Polca) de Ch. Nicolao, pentru piano-forte se gasescu de vendiare, numai la magazinulu de musica Ianda et Sandrovici.

* * (*Dóue diuarie nóue*) aparura in septeman'a trecuta. Unulu la Bucuresci, sub titlulu: „Suveranitatea natiunala“, redactatu de dlu I. I. Valentineanu, — si altulu la Iasi: „Gazet'a natiunala“, organu alu fractiunii Maiorescu-Pogoru.

= (*Vocabularulu de câte-va vorbe synonyme*) se afla de vendiare in Bucuresci, la librari'a dnului Georgiu Ioanide, peste drumu de teatru, cu pretiulu de patru lei noi: éra in Buzeu, la d. Constantinu Camilla proprietarulu cártii.

= (*Dóue suspine!*) Romantia melancolica, compusa pentru voce si piano de Th. Georgescu. — Poesía de G. G. — Pretiulu 1 lei nou 40 bani.

= (*„Sionulu romanescu“*) va reaparé sub redactiunea eruditulu preotu si agerulu romanu d. Dr. Silasi, vice-rectorulu seminariulu teologicu, la Sta Barbara, in Vien'a. Dorimu ca scirea acésta sê se adeverésca si salutámu cu bucuria reinviarea „Sionulu Rom.“ sub dester'a redactiune a dlui Silasi.

Din strainetate.

* * (*Teatrulu din Strassburg*,) ruinatu prin bombardarea din anulu trecut, se va edificá de nou acusi. Guvernulu prussianu a asignatu pentru acestu scopu orasiulu o desdaunare de 1.100,906 franci.

= (*Dómn'a Ristori*) dimpreuna cu trup'a sa acuma jóca la Berlinu, unde va arangia optu representatiuni, in sal'a pentru concerto a teatrulu regescu.

* * (*Istorióra de amoru*.) S'a intemplatu la Moscovia. Unu studinte, cu numele Saternikon, s'a inamorasu de dsiór'a Ana Goldenberg, fic'a unui medicu. Parintii fetei inse i refusara binecuvéntarea loru. Junele inamorasu li declará, cá elu se va impuscá. Amant'a lui temendu-se de esecutarea amenintiáarii lui, merse dimpreuna cu frate-séu la locuinti'a dinsului. Elu chiar in acelu momentu si-descarcá revolverulu. Jun'a copila nebuni la momentu.

= (*Baluri mascate*) nu se voru tiené in carnevaululu vítoriu la Paris. Asié ni-o spunu foile, créda tine póte!

‡ (*Ex-imperatés'a Isabela*) a facutu cunoscintia cu unu june istetiu. Acestu june istetiu apoi nu de multu o luá pe picioru dimpreuna diamanturile ei. Si dins'a nici nu-lu póte persecutá, cá-ci — e mai bine a tacé.

× (*Regele Italiei*) a sositu in septeman'a trecuta la Roma, unde fu primitu cu multu entusiasmu, fiindu si orasiulu iluminatu.

* * (*La Paris*) s'a formatu o societate nóua, numita „Societatea iubitoriloru de opium“ („opiphiles.“) Membrii ei voiescu a uitá pe câte-va minute „trist'a realitate“, si asta prin intrebuintiarea opiumulu. In localitátile societáti se afla arangiate mai multe odái comóde, unde membrii potu sê dórma. Fia-care membru e indetoratu a descrie impresiunile din somnulu causatu de opium. Peste unu anu apoi tóte aceste impressiuni se voru publicá.

* * (*Dómn'a Thiers*) nu de multu a facutu visita dsiórei Pustowjtoff, fost'a amica a generalulu polonu

Langiewitz. Dsiór'a Pustowojtoff, cunoscându bine pe gen. Dombrowsky, pe timpul „comunei“, esoperă de la acest'a eliberarea sorei arhiepiscopului de Paris. Acuma dn'a Thiers multiamî dsiórei pentru acésta fapta umana. Dsiór'a Pustowojtoff usă de acésta ocaziune spre a rogă pe dn'a Thiers pentru usiorarea sortii poloniloru cari se afla in Paris.

× (*Cadavrulu lui Alesandru Dumas*) in primele díle ale lui decemvre se va transportá la Paris, unde se va inmorméntá in cemetirulu Père-Lachaise.

‡ (*Dintre domnitóriele din Europ'a.*) dupa o fóia anglesa, imperatés'a Rusiei si soci'a principelui prusu Fridericu Carolu, sunt cele mai bune pictorese; principes'a de Wales, (soci'a clironomului anglesu) e cea mai buna fortepianista; regin'a de Olandia e cea mai petrecatória; imperatésa Austriei cea mai frumósa; ér regin'a Danemarcei cea mai buna economá de casa.

‡ (*Statistic'a lesinatiloru.*) O fóia americana a culesu urmatóriulu datu statisticu: Dintre acele 169 de femei tinere, cari au lesínatu in vér'a acésta in Atlanta (unu orasiu din provinci'a Georgia, fórte cercetatu pentru temperatur'a sa usióra,) 157 au lesínatu in bratiile barbatiloru, 11 au cadíutu la pamentu, éra un'a a cadíutu intr'o cada de apa. Nenorocire in nici unulu din casurile aceste nu s'a intemplantu.

‡ (*Intentinne buna.*) Capitanulu Hall, intreprin-diatoriuu espeditiunii polarie de nordu, inainte de caletoria a primitu o multíme de donatiuni, intre aceste si o scutula de pleu, bine incuiata, pe care stá scrisu: „Sê se desface, candu „Polaris“ (numele naiei) va ajunge la marea inghiatiata, dar mai curendu la nici unu casu nu.“ Dint'r'o intemplantare nenorocita inse, scutul'a s'a spartu, si secretulu s'a descoperitu inainte de timpul seu. Scatul'a acést'a continea unsóre de unsu carutiile, si aceea rogare, adresata catra capitanulu Hall, cá déca in polu va dá óre unde-va de osi'a ruginita a lumii, sê o unga.

‡ (*Istorióra interesanta.*) Reproducemu dupa diuariulu „National“ urmatóri'a istorióra interesanta despre dlu Goegg, caruia lumea are de ai multiamî fondarea congresului pacii si a libertátii. In revolutiunea din 1848, dlu Goegg érá ministru de finacie in Baden. Suprimandu-se revolutiunea prin Prusiani, dinsulu fu esilatu si plecà la Italia. Petrecendu in Genua, vedíu o menagería ambulanta, si ca sê-i tréca de uritu, intrà in baraca, unde avea sê védia, dupa cum se anuncià pe ogorila viua tramisa din Africa de celebrulu dr. Livingstone. Dlu Goegg se apropià de colivi'a gorilei. Dar abie ajunse langa dins'a, ea i díse nemtiesce: „Hantz Amand, bist du?“ (Ionu-Amand, tu esti?) Dlu Goegg eschiamà suprinu: „Am devenitu dara atátu de celebru, ... de si gorilele me cunoscu!...“ Dar cumma descoperi, cá goril'a nu érá altulu de cátu asemeni un bietu esilatu, compatriotu a dlui Goegg, pe care miseri'a lu-constrinse sê se imbrace de gorila.

× (*Nenorocire.*) O grozava intemplantare avú locu in Indiana. Dílele trecute, aeronautulu Wilbur avea sê se inaltie cu balonulu, la Paoli, Orange-county, Indiana, insotítu de d. George Knapp, redactorele diuarului „Orange-vounty-Union.“ Candu se pregateau sê se suie in luntre, strénguriloru balonului li se detersa drumu mai nainte de timpu si balonulu se naltia cu mare repedíciune, suindu cu dinsulu pe cei doi ómeni aternati cu manele de franghii. D. Knapp se grabi a li da drumulu si cadíu de la o inaltíme ca de 30 pi-

cióre, fara a-si causá ve-o mare dorere. D. Wilbur inse, in locu de a-i imitá esemplulu, remase acatiatu de fringhii, silindu-se inzadaru sê se urce in luntre. Intr'unu momentu nu se mai vedea de cátu unu puntu aprópe ne mai zaritu de ochii privitoriloru numerosi, cari erau presinti la acésta inaltiare a balonului si printre cari se aflá tiner'a femeia si mic'a copilítia a nenorocitului aeronautu. Se calculéza, cá balonulu érá celu pucinu la o inaltíme ca de 1000 picióre, candu d. Wilbur, parasitu de fortie, si-dete drumulu si fu pravalitu pe pamanu cu o iutiéla ca de vértēju. Corpulu i-se vedíu rostogolindu-se in spatiu; apoi isbindu-se de pamentu, sari in susu la patru picióre de loculu unde cadíuse. Capulu seu nu mai érá de cátu o massa fara forma si corpulu i-se ciuntise in celu mai ingrozitoriu chipu.

= (*Porumbii de la Paris.*) S'a vendutu aceste díle porumbii asediului Parisului. Cu tóte suvenirile ce rechiama acesti curieri fideli, au fostu adjudecati pentru pretiuri pré modérate: 1 fl. 50 cent. in terminu mediu. Numai trei porumbi, cari facusera de trei ori caletóri'a, au fostu disputati si cumperati cu 26 fr. unulu de proprietarii loru cei vechi. Olandesii au avutu mai multu respectu pentru perumbii cari au dusu locuitoriloru din Leyde, incungiurati de trupele spanióle si morindu de fóme, anunciulu, cá dagasele avea se fia rupte si flot'a érá sê fia aruncata prin campie ca sê ié dinderetu armat'a inimica. Acesti porumbi au fostu pretiosu conservati si impaiati la hótél de ville din Leyde, unde credemu cá se afla pana acum.

‡ (*Diurnalele din Mainz*) ni relatéza, cá ingineriuu de acolo, Haenlein, a inventatu o naia aerica cârmuibila, si, cá încercările facute cu ea au reusitu de minune; inventatoriulu si-a recomendatu inventiunea ministeriului de resbelu alu Austriei.

‡ (*Bianqui,*) unulu dintre conducatorii comunis-tiloru, fu prinsu in nóptea din 12 a l. c. in Versailles, si delocu inchisu.

‡ (*Ex-imperatés'a Eugenia,*) cu ocaziunea serbării dílei sale onomastice, a primitu de la gard'a imperiala unu donu, de la femeile parisiene unu buchetu de flori, ér de la Guerard unu albumu pomposu, cu 25,000 subscriptiuni parisiene.

Feliurite.

* * (*Intre morminti.*) Frumós'a ilustratiune de pe pagin'a 556 represinta o scena petrundiatória. Mam'a veduva cu copiliti'a-i doiósa, ratecite intre morminti, plangu pe iubítulu sotiu, pe scumpulu tata. Biét'a copilitia, ea nu cunósce inca adevérule duru; ea cugeta, cá parintele ei se va rentórece inca acusi, cá-ci asié i-a spusu maicuti'a dulce... Ferice de ea nefericita!...

* * (*Prandiulu vulpei.*) Ceea ce intre ómeni e diplomatululu, intre animale e vulpea. Ea de siguru e cea mai síreta si mai rafinata intre tóte animalele rapace. Ast'a provine de acolo, cá vulpea e mai civilizata, pentru cá ea locuesce mai aprópe de ómeni. Se si plangu apoi económele bune de acésta vecinatate, observandu cá acusi o gaina, acusi o tutca li-a peritu, pentru cá vulpei i place sê traiésca bine. Ilustratiunea de pe pagin'a 557 represinta unu-momentu, in care vulpea cu intrég'a sa familia si-face unu prandiú luculicu — procuratu de unde-va din vecini.

Glume si nu pré.

— Nepóto, cum vindi vac'a ast'a?

— D'apoi, bade, dtale ti-o dau mai ieftinu, pen-
tru câ mi-esti neamu, si mi-va paré bine déca vac'a
va remané in — familia.

Deslegarea gâciturii de siacu din nr. 41:

Si mant'a négra-a noptii se trage pana 'n vale,
Se vire colo 'n pesceri in cuibulu destinatu;
Câ-ci lun'a 'n caru de rose si-face lung'a cale
Pe bolt'a cea azura prin aeru parfumatu.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si
domnisiórele: Maria Popescu, Antonia Crisianu, Ale-
sandra Popoviciu, Silvia Popu, Elena Ardeleanu, Eleo-
nora Negru, Sofia Micu, Aglae Petroviciu, Cleopatra
Popescu Ana Filipu, Maria Budai, Livia Moldovanu,
Cecilia Danescu, Eufrosina Brasioveanu, Ana Bobu,
Maria Siulutiu, Georgina Mateescu, Rosa Tertulianu,
Ersilia Magdu.

Deslegarea gâciturii de siacu din nr. 44:

Stefanu eroulu jura pe santulu Domnedieu,
Câ 'n jugu nu va sê rabde strabunu poporulu seu;
Decâtu in sierbitute pe scumpulu seu pamentu,
Mai bine lupta santa, mai bine in mormentu!

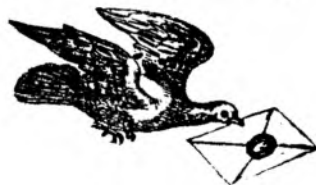
Deslegare buna primiramu de la dn'a Maria Jac.
Ciuceanu, de la domnisiórele Amalia Szabó, Maria
Aurelia Gaitanu, Anastasia Leonoviciu, si de la dlu
Mihaiu Romanescu.

Gâcitura de siacu
de Maria Grozescu.

le,	du,	ce-	dea	mi	tan-	La	as-
ri-	cau	ge-	ér	le,	cun-	v'a-	du.
gaa-	Si	in-	no-	of-	lô-	Se	só-
ne	fô-	plan-	ri	sóre-	si	Vul-	za-
chi-	le	ru,	se	sifu	flo-	re,	time,
la	ping	nula	le	riu	canu.	gro-	si
sur-	Li-	'n	plan-	tó-	spu-	nal-	M'
sus-	su	pa-	am	'a-	am,	riu.	su

Se póte deslegá dupa saritulu calului.

Post'a Redactiunii.

Triumfulu libertatii. E o fantasmagoria caotica, fara nici o
basa reala. Unu limbagiu comunu, si in multe locuri silitu.

La ea. Idei vechi, intre cari numai „marea parfumata“ e
noua, si asta e absurda.

Steluti'a asiediata „pe-a ceriului campii“, nu se póte publi-
cá la noi. Suntemu pré departe de „campiile carului.“

Clusiu. Dlui I. M. Ne rogamu si de alt' data. Vomu pri-
mi cu cea mai mare placere.

Catra o tinerica. O strofa e frumoasa, dar acést'a:

Ai tei mandri ochisiori
Scotu ruge in ori ce fatia,
Precum face-a une ori
Sórele in nori fosietia.

Ungvar. Dlui V. B. Nu ni tramite acele-si poesii mai de
multe ori, ca-ci ni face numai confusiune.

Versurile: Suvenire dsioerei I., — Du-te dorule departe, —
Langa riulu sioptitoriu, — Doine — te-am adoratu, — De-asiu
fi lucéferu, — Fa-me Dómne, — Multu frumós'a primavéra,
— Printre grane, — Eu nu-ti juru, — Dorere! nu se potu
publica.

La fruntasii natiunii mele. Suetu pentru unu articolu de
fondu, ér nu pentru poesia.

Suplementu: „Cavalerii Noptii“, tomulu V,
cól'a XV.